

тия щастливци е душа на утрешния човек. Душата на изтласканите от вечният път е душа на добигжк, който с завист ще изчака целото движение на човечеството.

Лудост от щастие влече човечеството напред. Че наистина щастие е да люшнеш в златна лулчица утрешния човек. Напред прочее! За всеки Бог е отредил труд и мъка но не всеки с усмивка ще склопи очи. Че не всеки ще остави плът и кръв, труд и дела на родовата вечност, с нает да видят младенеца в родна лулка преди последното изгасване на слънцето.

И когато се спусне звездица над земята за да покаже лулката на последния великан от човешкия род, нека се спусне над родни поля. Нека в нашата земя бждащите влъжви агнец донесат. Над нея нека Бог разтвори вселенските ширини и бели ангели пернат криле за възвала на нашия род.

Само тогава нашата земя ще грейне от щедро разпиляно щастие, само тогава ние сме живяли смислен живот, — когато последния великан на земята ще носи нашата плът и кръв, нашите дух и култура и, върху величественната статуя на последното земно съвършенство — върху свръхвечната времна Красота, остави нашата мощна родова шарка, — отхраниена „в нашата земя милостна“ с грижите на майката ръждена.

Ето идеалът и смисъла на всеки живот! Ето новата вяра за обезвереното човечество! Ето пътя на личното ни и родово безсмъртие върху което ще огрее вековете Чистата Свръхвечна Красота.

О, вечност на моя кръвен род, бори се и чрез борба овладей земята с нейната вечност и блага, чрез борба дочакай нейното сетно съвършенство и остави най мощна шарка върху величествената стаутя на Чистата Свръхвечна Красота.

Чуй как пее в тъжествен хор целия земен шар:

Не за рай сме ний родени,
а да биде с нас земята рай!
Твореца с нас краси земята, —
с нас ще подари на вечността
великото и сетно дело: —
Чистата Свръхвечна Красота.
